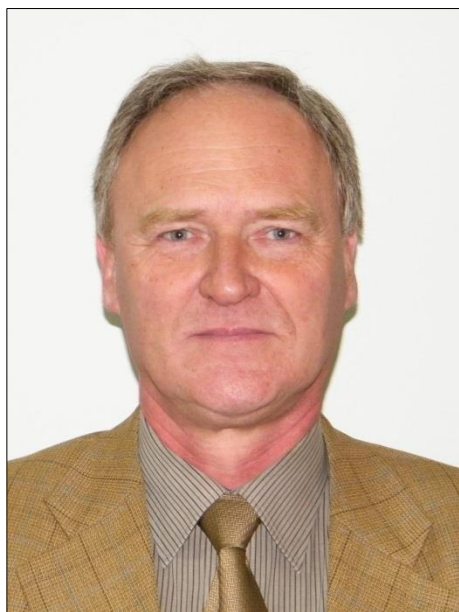

Dr. Rónai Ferenc

„Semmilyen szél sem kedvező annak,
aki nem tudja, milyen kikötőbe tart.”
(Seneca)

Születési hely, idő: Sopron, 1952. október 03.

Iskolai végzettségei:

- BME közoktatás vezető diploma
- GATE vadgazdálkodási szakmérnök diploma
- GATETI erdőmérnök-tanár diploma
- EFE erdőmérnöki diploma
- Tudományos fokozat: egyetemi doktori cím (1986)

Munkahelyei voltak

- Vértesi Erdőgazdaság, mélyépítési előadó
- Köztisztasági Vállalat, mélyépítési műszaki vezető

Jelenlegi munkahelye:

NYME Roth Gyula Gyakorló Szakközépiskola és Kollégium

Jelenlegi munkaköre: igazgató

Dr. Rónai Ferenc, 1979 óta oktatója az intézménynek, 1990-ben nevezték ki igazgatóvá, amelyet nyugdíjba vonulásáig 2015-ig töltött be. Karizmatikus személyisége, vezetői tehetsége, tudományos és szakmai munkája meghatározó az intézmény történetében.

Az erdész hivatásért végzett munkájáért 2013-ban BEDŐ-DÍJban részesült, majd az erdészeti és vadgazdálkodási szakoktatás területén végzett kiemelkedő munkája, valamint a fiatalok nevelése és jövőképük meghatározása érdekében folytatott munkája elismeréseként a MAGYAR ARANY ÉRDEMKERESZT POLGÁRI TAGOZAT kitüntetését vehette át 2014-ben az államalapító Szent István ünnepe alkalmából.

Iskolai pályáját kollégiumi nevelőként kezdte, majd tanárként a szakmai tárgyak sorát oktatta. Érdeklődése ebben az időben az erdőhasználatban és a vadgazdálkodásban felé irányult. Vadbiológiai kutatásainak eredményeképpen szerezte meg a doktori fokozatot a GÖDÖLLŐI AGRÁRTUDOMÁNYI EGYETEMEN 1986-ban.

1990-ben nevezték ki intézményvezetővé. Nagy múltú elődei rendkívül büszkék lehetnek rá, méltó utódnak bizonyult. Szigorúan megtartotta és tartja a mai napig az intézménynek azt a szellemiségét, amelyet ráhagyományoztak.

Tudatosságát mutatják szavai: „Kiemelten fontos szerep jut intézményünkben a nevelésnek, melynek során elődeink példáját követve a mai viszonyok között igyekszünk mindent megtenni azért, hogy nemcsak szakmailag, hanem emberileg is felkészítsük tanulóinkat.”

Kiváló érzéssel választotta meg vezetőtársait, egységes csapatot alkotva velük. Élére állt kollégái előremutató kezdeményezéseinek, mindig támogatta tanulásukat, fejlődésüket, továbbképzésüket.

Szakmaszeretete, tenni akarása nem maradt az iskola keretein belül. Szakmai és tudományos munkája elismeréseként már 1991-ben felkérést kapott az MTA ERDÉSZETI BIZOTTSÁGÁBAN, majd rá egy évre a FÖLDMŰVELÉSÜGYI MINISZTERIUM ERDÉSZETI SZAKBIZOTTSÁGÁBAN való részvételre.

1999-ben kezdeményezője volt az egyetem és a SOPRON ÖNKORMÁNYZAT által is támogatott gyakorló iskolai státusz megszerzésének, melyet az OKTATÁSI MINISZTERIUM hagyott jóvá. Erről így nyilatkozott: *„Történelmi jelentőségű változás volt életünkben, amikor 1999. szeptember 1-jétől a NYUGAT-MAGYARORSZÁGI EGYETEM fenntartásában gyakorlóiskolai státust kaptunk. Az egyetemi fenntartás szakmai fejlesztést és fejlődést is eredményezett. Ennek köszönhetően indíthattuk el a meglévő erdészeti és faipari szakképzések mellett a környezetvédelmi technikus és a vadgazdálkodási technikus képzésünket.”* (Erdészeti Lapok 2005. november).

Szakmai pályafutásának rendkívül termékeny korszakaként 2000-tól az egyetem olyan szervezeteinek tagjaként képviselte mindazt az értéket és tudást, amelyet az évek során megszerzett, mint például a KÖZOKTATÁSI BIZOTTSÁG, az ERDŐMÉRNÖKI KAR KARI TANÁCSA, a KÖLTSÉGVETÉSI BIZOTTSÁG vagy az EGYETEMI TANÁCS (SZENÁTUS).

„Szeressük hazánkat, nemzetünket és szakunkat hűséggel, egyetértéssel és összetartással!” Jó lenne tudni és érezni, hogy Bedő Albert szakmai hitvallásának ma is van üzenete a szakmánk iránt felelősen gondolkodó elkötelezettek számára.” – írja az Erdészeti Lapok 2013. novemberi számában.

Szakmája iránt felelősen gondolkodó elkötelezetteként több tankönyv szerzője, lektora, alkotó szerkesztője volt. Számos publikációja jelent meg a szakmai lapok hasábjain. Nagyon sokat tett a szakmáért és az oktatásért a szakmai követelményrendszerek, tantervek kidolgozásával, vizsgálónökként, tankönyvbírálokként, az erdészeti és vadászati szakképzés szaktanácsadójaként vagy szakértőként. *„Fontos lenne egy nyelven beszélni. Olyan szakmai irányítás szükséges, amelyik képes közvetíteni a gazdálkodó szervezetek elvárásait és a szakképzés igényeit.”* – jelentette ki az Erdészeti Lapok 2011. decemberi számában.

Rendkívül büszke soproniságára. *„Szakmánk hagyományai és Sopron szelleme kötelez bennünket a jövőben is.”* (Erdészeti Lapok 2005. november). *„Sokáig fel sem merült bennem a kérdés, hogy mit jelent soproninak lenni. Azért nem, mert hála Istennek ebbe a létbe beleszülettem. Azt viszont nap mint nap feladatommak érzem, hogy tanítványaink... életre szóló „muníciót” vigyenek magukkal a város szellemiségéből. Ebben segítségemre van a hely szelleme, a genius loci, hisz iskolánk falai között működött egykoron a több mint 300 éves múltra visszatekintő, nagy hírű Szent Asztrik gimnázium...”* – nyilatkozta a Soproni Téma 2012. októberi számában.

A gyökerek persze meghatározták már a jövőjét, hiszen édesapja erdőmérnök, aki az ERDÉSZETI ÉS FAIPARI EGYETEM oktatójaként a mechanikai tanszék vezetőjeként ment nyugdíjba.

Kertészmérnök fia Budapesten, közlekedésmérnök végzettségű fia pedig Sopronban él a családjával. Négy gyermek boldog nagypapája. A család jelenti számára feltöltődést, és ahogy mondják, ő az, aki képes volt gyermekei számára megadni a gyökereket és a szárnyakat is.

A teljes kikapcsolódást a hobbijában találta meg. Ahogy ideje engedi, már indul is a Balatonra vitorlázni, a családdal vagy a barátokkal. A vitorlázás életelemévé, szenvedélyévé vált. Jól érzi magát akkor is, amikor

egyedül elmerülhet gondolataiban, de nagyon fontosak számára az emberi kapcsolatok is. Tiszteli a barátságot, az őszinte baráti együttléteket.

Választott idézetünk, mottónk egész személyiségét jellemzi.

Határozottan, bátran, céltudatosan előre, helyes irányban tartva a vitorlást, irányítani a hajót, hogy a megfelelő kikötőbe érjen el. ... és útnak indulni újra, új célok felé. Igazi kormányosként!

Seregély Csaba